

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1299/2021
18.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Илије Зиндовића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Ненад Манић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2411/20 од 07.10.2020. године, у седници одржаној дана 18.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2411/20 од 07.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2411/20 од 07.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 467/18 од 18.06.2020. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је по основу одржаја стекла право својине на земљишту туженог и то на непокретностима уписаним у лист непокретности број .. КО ... кп. бр. .. потес „... река“, у мерама и границама ближе одређеним у изреци ове пресуде, што је тужени дужан признати, као и да тужиљи накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2411/20 од 07.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права с`тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре

правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиле за утврђење права својине по основу одржаја одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 5. Закона о водама и члана 17. Закона о јавној својини, јер се на земљишту које представља водно добро у јавној својини (водно земљиште у јавној својини РС) не може стећи право својине по основу одржаја. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине у овој правној ствари је поднета 29.06.2018. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиле није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић